
GRATULÁLUNK AZ MMA ZENEPEDAGÓGUSI ÉS TAGOZATI DÍJAZOTTJAINAK

I.

ZENEPEDAGÓGUS DÍJAZOTTAK

A Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozata – a korábbi évekhez hasonlóan – idén is több zenepedagógus munkásságát ismerte el oklevéllel és pénzjutalommal, az elismeréseket 2021. október 6-án ünnepélyes keretek között adták át a Makovecz-szalomban. 2021-ben **Gerenday Ágnes, Krasznáné Gál Márta, Krokovay Gizella, Varasdy Frigyes** és **Váray László** kapta meg a tagozat díját. A díjazottak laudációja az összefoglaló után olvasható.

„Életük munkásságával bizonyították rátermettségüket és elhivatottságukat a Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozata által díjazott, elhivatott művésztanárok" – mondta Juhász Judit, az MMA szóvivője az eseményen. **Dubrovay László** zeneszerző, az MMA rendes tagja, a nemzet művésze a díjátadó ünnepségen elmondott köszöntőjében kifejtette, hogy a magyar zenepedagógusok a zene- és a gyermekek iránti szeretet jegyében dolgozták le egész életüket. Éppen ezért fontos, hogy a Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozata az idei díjaival hagyományosan nemcsak az öt kitüntetett munkásságát ismeri el, de a teljes hazai zenepedagógus-társadalom előtt is tiszteleg.

Kollár Éva karnagy, az MMA rendes tagja a kórusvezetők népes táborának egyik kiemelkedő szakemberének nevezte **Gerenday Ágnes** karnagyot-énektanárt. Mint fogalmazott: „Elődei a XX. század olyan meghatározó egyéniségei voltak, mint Kodály Zoltán, **Bárdos Lajos**, Vásárhelyi Zoltán. Ágnes asszony kifogyhatatlan életenergiáját ma is annak a célnak áldozza, hogy a magas színvonalú kóruséneklés örömét és élményét adja kórusának.

KOLLÁR ÉVA GERENDAY ÁGNES LAUDÁCIÓJA

GERENDAY ÁGNES. a magyar kórusvezetők jeles képviselője. Elődei a XX. század olyan meghatározó egyéniségei voltak, mint Kodály Zoltán, Bárdos Lajos, Vásárhelyi Zoltán. Az ő nyomukban járva Gerenday Ágnes közvetlen családi örökséget is kapott ehhez a hivatáshoz, hiszen édesapja, Gerenday Endre is nagyszerű karvezető volt, aki számos kórusa élén az éneklők százait tette gazdaggá a közös muzsikálásban.

Ágnes asszony édesapjának hűséges tanítványa és munkatársa lett, kifogyhatatlan életenergiáját ma is annak a célnak áldozza, hogy a magas színvonalú kóruséneklés örömét és élményét adja kórusának. A Budapest Ifjúsági Kórust, amely ma már Budapesti Lantos Kórus néven járja a világot, 1996-ban nagy elődöktől vette át. Immár 25 év óta Gerenday Ágnes az együttes vezetőjeként számos kiemelkedő művészi eredményt ér el, ami nem csak énekeseit, de a hallgatóságát is magával ragadja. Kitartó munkájával folyamatos lendületet ad együttesének. A kórus fölvette Lantos Rezső nevét, ezzel is tisztelve az egyik alapító karnagy emlékének, és 1997-ben Lantos Rezső nevével nemes célú alapítványt is létrehozott, amely ösztöndíjjal támogatja az ifjú karvezetőket.

Gerenday Ágnes a Budapesti Lantos Kórus dalosaival
(budapestilantoskorus.hu)

Gerenday Ágnes tevékenysége fontos szerepet játszik a zenei közéletben is. Korábban, évtizedekig a kulturális tárca számára dolgozott a zenei előadói terület vezetőjeként. Az utóbbi években a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetségében, a KÓTÁ-ban, mint a Művészeti Bizottság vezetője, eredményesen folytatja szervező tevékenységét. Ennek nyomán országos jelentőségű hangversenyek, konferenciák és kórusfesztiválok létrehozásában játszik fontos szerepet, valamint a KÓTÁ gondozásában értékes zenei kiadványok megjelentetésében vesz részt.

Gerenday Ágnes a magyar kulturális élet jelentős szereplője. További sikereket, és mindehhez jó egészséget kívánunk!

Krasznáné Gál Mártát [Szőnyiné Szerző Katalin](#) zenetörténész, művészeti író, az MMA rendes tagja köszöntötte. Nemzedékünk egyik legkiválóbb képviselőjének nevezte a Zeneakadémia nyugalmazott tanárát, zongora- és

csembaló-művészt, korrepetitort, aki szeretettel tanít, közte és a növendékei között „lélekáramlás” zajlik.

**SZŐNYINÉ SZERZŐ KATALIN
KRASZNÁNÉ GÁL MÁRTA LAUDÁCIÓJA**

Krasznáné Gál Márta és Dubrovay László a díjátadó ünnepségen
(MMA felvétele)

Kedves Kollégák, kedves Barátaink!

A Magyar Művészeti Akadémia zenepedagógusainkat köszöntő ezévi ünnepén elsőként Krasznáné Gál Mártát, a Zeneakadémia nyugalmazott tanárát, zongora- és csembalóművészt, korrepetitort köszöntjük. Nekem jutott az a megtisztelő szerep, hogy a laudációt - egykori iskolatársaként - nemzedékünk egyik legkiválóbb képviselőjéről elmondjam.

A bevezetőben megosztom Önökkel, hogy Gál Mártával több mint 50 éves barátság köt össze bennünket. 1970 júliusában Gál Márta Szegedi Ernő másodéves zongorista növendékeként, jómagam az első évfolyamot kijáró zenetudós növendékként kerültünk abba a csapatba, akiket a budapesti Zeneakadémia egy 1970 júliusában rendezett 10 napos weimari nemzetközi zenei tábor hazai küldöttségébe kiválasztott. A mintegy 24 órás vonatút, majd a kollégiumi közös szobába történt elhelyezés egy életre megalapozta, hogy hosszú kihagyások után ma is mindig ugyanott tudjuk folytatni a beszélgetést, ahol legutoljára abbahagytuk. Márta édesapja kolozsvári születésű nyomdász volt, édesanyja a felvidéki felmenőkkel Pestre kerülő varrónő. Ő ugyan 1948-ban már Angyalföldön született és nevelkedett, de az én családom erdélyi és felvidéki gyökerei mentén gyorsan megtaláltuk az egymás megértéséhez vezető lelki utakat.

Márta Weimarban Dieter Zechlin professzor Beethoven zongoraszonátáinak interpretációját meghirdető kurzusához csatlakozott, s egy alkalommal vendéghallgatóként én is a Mártát meghallgató növendékekkel tartottam. Az órán Beethoven Op. 31-es d-moll Viharszonátája volt soron, s ennek a szonátának az elemzésével tanította Mártát a vendégek jelenlétében Dieter Zechlin. Egy életre őrzöm annak a gyönyörű órának az emlékét. Márta hallatlan muzikalitással játszotta el a művet, s vette át a német professzor minden intencióját. Spontaneitása, érzékeny reakciói toronymagasan a többi növendék fölé emelték. Ott, a nemzetközi környezetben Gál Márta a Dohnányi-iskolát képviselő Szegedi Ernő méltó magyar reprezentánsaként mutatkozott be.

- Főiskolai életünkben később kiváló kollégára találtunk benne a mindössze hat számot megért 1970–1973 között megjelenő „Zeneakadémia” c. lap szerkesztőségében. Muzsikustársai közül Márta remek íráskészségével tűnt ki. 1972-ben, akkor, amikor Dohnányi nevét még csak félve mertük kiejteni, egy növendékkoncert nyomán Márta „Dohnányi él!” című cikkében – mintegy Dohnányi rehabilitációjaként – Vázsonyi Bálint Dohnányi-könyvét ajánlotta a tanulóifjúság figyelmébe. De szót emelt Kallós Zoltán kutatóútjainak hivatalos zeneakadémiai pártolása és az akkor még csak gyerekcipőben járó táncház mozgalom támogatása érdekében is. Becsültük elfogulatlanságát, jó ügyek mellett kiálló lelkes szókimondását.

Weimarba később mindketten vissza-visszatértünk. Ez is fontos kapocs volt mindig kettőnk között. Márta kétéves poszt-graduális tanulmány révén, jómagam Liszt-kutatóként szívtam magamba a történelmi, akkor még az NDK-hoz tartozó kisváros Bach, Liszt, Goethe, Schiller kultuszát őrző csodálatos levegőjét.

További közös szál volt még közöttünk Erdély: a szüleink által lehetővé tett Erdély-járások, régi szerelmek emléke.

Gál Márta végtelenül szerény muzsikus. Ha 1975 és 2013 közötti 38 éves zeneakadémiai zongorakísérői szerepkörét, a hazai régi zene mozgalmakba is bekapcsolódó csembalista múltját és azt a több száz koncertet számba vesszük, ahol ő növendékeket indított el cselló-, hegedű-, vagy énekművészi pályájukon, köztük, mint Várdai Istvánt is, *a világhír felé vezető úton*, a hivatalos megbecsülés nem igen kényeztette el őt eddig. De az is őt jellemzi, hogy ez számára soha nem lett sértődöttség forrása. Béke van benne és vele.

Rövid köszöntőm végén Gál Márta nem rég papírra vetett arc poeticá-jából idéznék, melyet egy riport nyomán mondott el nekünk.

„Számomra zenei, egyben pedagógiai hitvallásom legfontosabb alapköve a természetesség. Természetesség a zenei megformálásban, a technikában, a billentésben, a mozgásban. Ideálom a salakmentes, tiszta, őszinte, minden modorosság, túlzás, öncélú magamutogatás nélküli zenélés. Mindennek alapja a gyermeki rácsodálkozás, a kíváncsiság. Az, hogy az isteni csodát, ami a zseniális alkotásokban, zeneművekben rejtve van, kibontsuk, előadói formákba öntsük. Legyen bennünk képesség a bennünk élő gyermek tisztaságának, őszinteségének, a teremtett világ szépségeinek csodálatára, a lelkesedés megőrzésére. Zenéljünk mindig örömmel, boldogan.

Egy tanár ugyanakkor ne csak a hangszerjáték csínját-bínját tanítsa meg, hanem fejlessze a tanítvány muzikalitását, nyissa meg a fülét a zene lényegére.

És ami a legfontosabb: szeretettel, a növendék egész egyénisége iránti őszinte érdeklődéssel nyitogassa a lelkét. Ez csak úgy lehetséges, ha ő, a tanár is nyitott a tanítványa felé. Ezáltal olyan tökéletes lélekáramlás indul meg a tanár és tanítványa között, hogy az így keletkezett bizalmi légkörben a zenepedagógus át tudja adni az üzenetet. Azt a nagyon fontos üzenetet, amit ő is a tanáraitól, szüleitől, régen élt zeneszerzők kottafejekbe rejtett kódjaiból egy élet lelkiismeretes munkája által kapott és megfejtett.

Nem a tanári siker tehát a fontos, hanem az, hogy átmegy-e ez az üzenet.”

Talán megbocsát Márta és kedves vendégeink is, ha én benne hallom e sorokban a mindkettőnk által tisztelt Reményik Sándor „Akarom” című versének egy-egy sorát. „Legyek a drót, min üzenet megy végig”. „Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír, / Míg le nem teszi a művész a vonót.”

Kedves Márta! Mindannyian szívből kívánjuk, hogy még nagyon sokáigmuzsikálj nekünk, átadva a Rád és csakis Rád bízott üzenetet! Akadémiai kitüntetésedhez pedig tiszta szívből gratulálunk!

Krokovay Gizella zongoratanárról [Szabó Dénes](#) karnagy, az MMA rendes tagja, a nemzet művésze a következőket mondta: „Kivételes személyiség. Rendkívüli érzéke van a tehetségek fölfedezésében, elképesztő munkabírással valósítja meg a tanár, a pedagógus legfőbb feladatát, kihozni a rábízott tanulóból a maximális lehetőséget. Nála nem jár le a harminc perces óra. Talán ő is ismeri a mondást, amit a Kodály iskola tanulói tudnak, miszerint mindig van jobb

megoldás. Nem ismeri a tökéletest, csak az odavezető utat járja konokul, eltéríthetetlenül."

SZABÓ DÉNES
KROKOVAY GIZELLA LAUDÁCIÓJA

Krokovay Gizella a díjátadó ünnepségen
(MMA felvétele)

Tisztelt Akadémikusok!
Tisztelt Egybegyűltek!
Tisztelt Kitüntetettek!
Tisztelt Krokovay Gizella!

GIZI!

Csak így egyszerűen, mint ahogy a legnyilvánvalóbb dolgokat mondjuk. Mert Gizi fogalom, mert Nyíregyházán a zongoratanítás terén Ő a GIZI!

Van így. Az élet és az idő kitermeli önmagától. Ha azt mondjuk, hogy KOKÓ, akkor mindenki tudja, hogy Kovács István ökölvívó, olimpiai bajnokról van szó. Ha azt mondom, hogy tegnap hallottam az ötödiket a Zeneakadémián, akkor mindenki tudja, hogy Beethoven V. szimfóniájáról van szó. Mert ötödik, csak egy van. Így vagyunk mi Nyíregyházán Gizivel. Ő a GIZI, (természetesen a gyerekeknek Gizi néni) ha zongoraoktatásról van szó. Ha megkérdi a szülő: és mondd, kinél tanul a gyermeked zongorázni? A legtermészetesebb válasz: GIZI-nél. Persze Nyíregyházán is nagyon sok Gizella van, de mindig hozzá kell tenni, hogy milyen Gizella.

Most nézzük meg közelebbről, ki is az a fogalommá vált GIZI? Ő Krokovay Gizella, aki – remélem, nem sértődik meg –, de 1940-ben született Nyíregyházán egy öt gyermekes családban. Mielőtt az életrajz részleteibe belemerülnénk, én a laudátor megemlíteném, hogyan találkoztam vele először, valamikor évtizedekkel ezelőtt. A nyíregyházi Sóstó-Parkfürdőben a 70-es évek végén fölfigyeltem egy korát meghazudtoló hölgy tornamutatványaira a strand gyepén. Kézállás, kézen átfordulás, flikk - flakk... Természetesen mindezt ragyogó technikával és kivételes eleganciával. A szokatlan jelenet arra készítetett, hogy megkérdezzem a közelben lévő, hozzám hasonló álmélkodó fürdőzőket, ki ez a hölgy, aki ebben az életkorban még ilyen akrobatikus, kifinomult mozgáskultúrával rendelkezik. A válasz valami olyasmi volt, hogy mostanában a zeneiskolában zongorát tanít. Nagyon meglepődtem. A mutatvány és a zongoratanítás nem illett össze. Legalábbis az a néhány száz zongorista, akit idáig ismertem, ezt az opciót nem erősítették. Aztán teltek az évek, és egyre többet találkoztunk, hiszen a nyíregyházi Kodály Zoltán Általános iskola diákjai közül egyre többet ő tanított zongorázni. Az iskola, évenként ismétlődő hangszeres seregszemléjén (versenyén) újra és újra nagyszerű sikereket értek el tanítványai. Egy-egy ilyen verseny után gyakran ültünk össze baráti beszélgetésre, így apránként kiderült a titok a strandon látott torna-bemutatóval kapcsolatban. Elmondása szerint a szülei is sokoldalú képességekkel rendelkeztek. A családban jelen volt a matematika, jelen volt a képzőművészet, a sport. Édesapja a megyei sakkszövetség elnöke volt. A leányuk is ilyen sokoldalú tehetséggel rendelkezett. Nehéz volt eldönteni, melyik irányba haladjon az életútja. A zene a mindennapok része volt a családban, testvérei közül hárman hegedültek, ő és egyik testvére zongoráztak. A húga a Zeneakadémián végzett, hegedűtanár lett. Saját vágya egy képzőművészeti gimnázium lett volna. Gimnáziumi évei alatt kiváló matematikai eredményei mellett egyre erősebben a sport irányába fordult. Szinte minden sportágban jeleskedett. Szertorna, röplabda, vívás (büszkén idézi, még Balczó Andrással is vívott!). De továbbra is zongorázott, festett, és még mindig nem tudta mi akar lenni. Jelentkezett a Testnevelési Főiskolára, és fel is vették. A TF-n még a pszichológia iránt is érdeklődött. Az irodalom is megérintette, mindmáig a legigényesebb könyvek olvasója. Fölsorolni is hosszú lenne könyvtárából a nagyokat: Németh László, Thomas Mann, Shakespeare, de mint mondja, Goethe-t szereti a legjobban.

A pedagógiai pályája Nyíregyházán testneveléssel kezdődött. Egymás után jöttek a kiemelkedő edzői sikerek különböző sportágakban. Mert a Főiskolán természetesen még úszóedzői képesítést is szerzett. De hol itt a zongora? Tanítás során a gimnasztikai gyakorlatokat folyamatosan az ő zongorakíséretével adták elő az ő tanítványai.

Aztán a zongora mégiscsak győzedelmeskedett. Egyre erősebb lett a vágy, így „öreg” fejjel, testnevelő tanárként beiratkozott a Nyíregyházi Zeneiskolába, ahol Nadzon Gusztáv tanította. Az eredményes munka után „Gusztai bácsi” javasolta, folytassa a tanulmányait a Debreceni Konzervatóriumban Irmái Kálmánnál. Minő szerencse! Babka József a Nyíregyházi Zeneiskola igazgatója látva, tudva Gizi különleges tehetségét, meghívta a Zeneiskolába tanítani. Innentől kezdve már egyenes volt az út a GIZI-vé váláshoz. Tanítványai egyre több versenyen értek el sikert, ő pedig büszkén sorolja, kik kerültek zenei pályára, kik milyen versenyeken nyertek, de csakugyan fölsorolni is lehetetlen. Hálás tanítványai a covidos nehéz hónapokban sem felejtették őt el. Széchenyi utcai lakása előtt szájmaszkban, kellő távolságot tartva születésnapra szerenáddal köszöntötték a 80.-ik évfordulón, november 22-én.

Kivételes személyiség. Rendkívüli érzéke van a tehetségek fölfedezésében, elképesztő munkabírással valósítja meg a tanár, a pedagógus legfőbb feladatát, kihozni a rábízott tanulóból a maximális lehetőséget. Nála nem jár le a harminc perces óra. Talán ő is ismeri a mondást, amit a Kodály iskola tanulói tudnak: „Mindig van jobb megoldás”. Nem ismeri a tökéletest, csak az odavezető utat járja konokul, eltéríthetetlenül. Olvasmányai alapján is biztosan vallja Goethe tanítással kapcsolatos bölcsességét: „Ha az embert olyannak vesszük, mint amilyen, tulajdonképpen rosszabbá tesszük. De ha olyannak vesszük, amilyennek lennie kellene, akkor azzá tehetjük, aki lehetne.”

Saját életét is így éli. Fest, szobrokat farag, zongorázik és télen, a hóban fürdőruhában kézen áll. Mert ne feledjük, ő a Nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskola Testnevelés Tanszékén adjunktusként dolgozott. Innen ment nyugdíjba. Ez persze nagyon régen volt. A testnevelés már régen nyugdíjban van, de a zongoratanítás most is folyamatos. GIZI még mindig tanít. Mert „kinél tanul a te gyermeked zongorázni? Hát Gizinél!” Az Isten éltesse sokáig Krokovay Gizellát.

A jubiláló szavak után – nem biztos, hogy a teljesség igényével –, de következzen egy kis statisztika:

Országos zongoraversenyek			
1983	Bán Ildikó	döntős	tanár
1986	Gyülvéshi Gábor	I. díj	zongoraművész, tanár
	Pozor István	különdíj	zongoraművész, tanár
	Takács Tibor	döntős	tanár
	TANÁRI DÍJ		
1989	Lakatos Zsolt	különdíj	
1992	Incze Zsóka	különdíj	korrepetitor, tanár
	Nagy Noémi	döntős	
	TANÁRI DÍJ		
1995	Gyülvéshi Péter	döntős	
1998	Csizinszki Zsuzsa	különdíj	
	Pék Dániel	döntős	
2001	Obbágy Anna	Kiemelt I. díj	
	Gincsei Beáta	különdíj	
	Törköly Máté	döntős	
	TANÁRI DÍJ		
2004	Obbágy Anna	I. díj	
	Dudics Péter	III. díj	
	Kiss Erika	döntős	
	TANÁRI DÍJ		
2007	Varjasi Emese	II. díj	
	Nagy Anna	III. díj	
	Kiss Kornélia	IV. díj	
2010	Sivadó András		
2013	Lai Jinghao Vivian	III. díj	
2016	Szabó Anna	döntős	
2019	Tamás Ilka	különdíj	
	Tamás Mátyás	különdíj	
	Pataki Anna Miléna	különdíj	
Bartók Béla Országos Zongoraverseny			
2005.	Varjasi Emese	Kiemelt Nívódíj	
	Obbágy Anna	Kiemelt Nívódíj	
	TANÁRI DÍJ		
Kassa Nemzetközi Verseny			
1992	Csizinszki Zsuzsa	döntős	
1994	Gyülvéshi Péter	7. helyezett	korrepetitor, karvezető

	Csizinszki Zsuzsa	döntős	korrepetitor, tanár
2005	Obbágy Anna	II. díj	
Ferenczy György Chopin Verseny			
2002	Obbágy Anna	Ferenczy díj	
	Kiss Erika	III. díj	tanár
	TANÁRI FERENCZY DÍJ		
2004	Obbágy Anna	Frenczy díj	
	Kiss Gréta	dícséret	
2006	Varjasi Emese	arany	
	Obbágy Anna	ezüst	tanár
	Dudics Péter	ezüst	
2011	Nagy Anna	II. díj, különdíj	LFZE hallgató
	Lai Jinghao Vivian	III. díj	
	Kocsis Veronika	III. díj	
	Vajas Viktória	dicséret	
	Babici Klaudia	dicséret	
	Pokoraczki Panna	dícséret	tanár
2015	Korpai Marcell	III. díj	
2017	Tamás Mátyás Bertalan	dícséret	
2019	Tamás Mátyás Bertalan	II. díj, meghívás kurzusra	Lengyelországba
Akik még zongoratanárok lettek			
Ficsor Erika			
Takács Júlia			
Radó Zsuzsa			

Dubrovay László köszöntőjében **Varasdy Frigyes** trombitaművész-tanárt „a magyar fúvósoktatás létrehozójának” nevezte, aki sok művész útját indította el. Az ő nevét viseli az Országos Egyetemi Trombitaverseny is, amelyet idén tizenkettedik alkalommal rendeznek meg.

DUBROVAY LÁSZLÓ VARASDY FRIGYES LAUDÁCIÓJA

Varasdy Frigyes Trombitaművész és tanár. Szombathelyen született, 1930. június 22-én. Tanulmányait 1953-tól 1958-ig a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte, Lubik Imre növendékeként.

1951-től nyugalomba vonulásáig a Magyar Állami Operaház zenekarának művésze volt. A Magyar Rézfúvós Együttes alapító tagja, számos kortárs zenei alkotás bemutatójának szereplője.

Varasdy Frigyes a díjátadó ünnepségen
(MMA felvétele)

1960 és 1964 között a Győri Zeneművészeti Szakiskola, 1963-tól a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára egészen 2004-ig. Tanítványainak pályáját folyamatosan követte, koncertjük a mester jelenléte mellett zajlott mindig. Szinte minden jelentős trombita szólólistánk és zenekari trombitásunk az ő tanítványa volt. Pedagógiai munkásságának része négykötetes Trombitaiskolája, kétkötetes Kamarazene-iskolája, és a Bevezetés a kamarazene gyakorlatába rézfúvósokra c. kötete.

Az ő nevét viseli az Országos Egyetemi Trombitaverseny is, amelyet idén 12. alkalommal rendeznek meg. Sok személyes élményem volt Varasdy tanár úrral kapcsolatban.

Mivel a rézfúvós hangszerek iránt mindig is érdeklődtem, hangversenyeiken gyakran találkoztunk. Szóló- és kamara műveim előadását a legtehetségesebb tanítványaival megszervezte, betanította, majd minden előadáskor szeretetteli kritikáival és elismerő szavaival segítette. Igen sok kortárs mű megírását inspirálta, ezzel gazdagítva a magyar fúvós irodalmat.

Köszönjük több évtizedes odaadó munkáját, kívánunk jó egészséget és hosszú boldog életet!

Medveczky Ádám karmester, az MMA rendes tagja **Váray Lászlóról** kijelentette: „Tökéletes szakértelem, jó pedagógiai érzék, humánus jellemzi pedagógiai munkásságát. Nagyszerű generációkat nevelt fel, hiszen a magyar zenekarok és ütős együttesek tele vannak volt növendékeivel.”

MEDVECZKY ÁDÁM VÁRAY LÁSZLÓ LAUDÁCIÓJA

Váray László
(m.infogyor.hu)

Váray László a Győri Széchenyi István Egyetem Művészeti Karának ütőhangszer tanára, nyugalmazott docens, 1944. május 5-én született. Művésze, kutatója az ütőhangszereknek, és legendás hírű, nagyszerű tanár.

Tökéletes szakértelem, jó pedagógiai érzék, humánus jellemzi pedagógiai munkásságát. Nagyszerű generációkat nevelt fel; a magyar zenekarok és ütős együttesek tele vannak volt növendékeivel. Főiskolai munkája mellett rendkívüli eredményes pedagógiai munkát végzett a Richter János Szakközépiskolában, és a Pannonhalmi Főapátság Bencés Gimnáziumában is.

Váray László munkássága rendkívül sokoldalú. A világon tartalmi bőségben egyedülálló ütőhangszer-szótárt írt, zenét szerzett a Markó Iván vezette Győri Balett részére, amellyel a világot járták. Rajongója a magyar népi kultúrának; népdalokat gyűjtött, ennek eredménye a „Baksa Veron vetett ágya” c. népzenei monográfia.

Váray Tanár Úr kutat, ír, de mindenek felett tanít. Tanít, kiváló érzéssel, mérhetetlen tudással és emberséggel. Nagyszerű életmű van mögötte, meggyőződéssel javaslom az MMA zenepedagógiai különdíjra.

II.

AZ MMA ZENEMŰVÉSZETI TAGOZATÁNAK SZŐNYI ERZSÉBET-DÍJÁBAN RÉSZESÜLT

Vashegyi György, az MMA elnöke
(MMA felvétele)

A Magyar Művészeti Akadémia tagozatai évente két-két személy részére ítélik oda a tagozati díjakat, amely közül az egyik határon túli, vagy diaszpórában élő művész, illetve művészetelméleti szakember elismerésére szolgál. A díjazottak számára a tagozati díj lehetőséget biztosít az Akadémia köztestületi tagságára. A 2021-es tagozati díjakat az elnökség jelenlétében 2021. október 18-án adták át a tagozatvezetők a Magyar Művészeti Akadémia irodaházában.

Az MMA Zeneművészeti Tagozatának Szőnyi Erzsébet-díjában részesült

Fekete Győr István
(MMA felvétele)

Fekete Győr István zeneszerző, zeneszerzés-tanár. Pedagógusként és alkotóként is jelentős életmű áll mögötte. Életét a zeneszerző-generációk kinevelésének szentelte. Odaadó munkásságával növendékei szellemi arculatának kinevelésében alkotott maradandót. A zenei forma, az összhangzás mélyén rejlő összefüggőségek rendjét tárta fel hallgatói előtt;

Budai Livia
(MMA felvétele)

valamint **Budai Livia** operaénekes. Budai Livia már néhány esztendővel a diplomája megszerzése után szívesen látott vendége lett a világ valamennyi rangos operaházának, ahol az operairodalom minden híres drámai mezzoszoprán szerepét elénekelte olyan partnerek közreműködésével, mint Joan Sutherland, Katia Ricciarelli, Mirella Freni, Plácido Domingo, José Carreras, Luciano Pavarotti. Az itthonról érkező meghívásoknak örömmel tett eleget, és szíven viselte a magyar szerzők operáinak népszerűsítését akár színpadi akár lemezváltozatban is.

TOVÁBBI DÍJAZOTTAK:

Az MMA Építőművészeti-díjában részesült

Kovács Kázmér sepsiszentgyörgyi építész, a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem professzora, alkotó, elméleti kutató és oktatói munkássága elismeréseként; valamint **Benczúr László** Ybl Miklós-, és Europa Nostra díjas, Csonka Pál-éremmel kitüntetett építész, magas színvonalú alkotói tevékenységében megmutatkozó környezeti érzékenysége, a közösség igényeit mindig előtérbe helyező épületei és munkaetikájában tükröződő személyes értékrendjének példaértékű megnyilvánulása, valamint aktív közéleti szerepvállalása elismeréséül.

Az MMA Film- és Fotóművészeti Tagozatának Szóts István-díjában részesült

Nagy Zoltán Olaszországban élő fotóművész – a magyar neoavantgárd fotóművészet meghatározó alakja – a fotóművészet terén végzett kiemelkedő tevékenysége elismeréseként; valamint **Erdélyi János** Balázs Béla-díjas filmrendező történelmi eseményeket feldolgozó és szociográfiai dokumentumfilmek készítőjeként, több évtizedes alkotói munkássága elismeréseként.

Az MMA Iparművészeti- és Tervezőművészeti-díjában részesült

Ózsvár Péter kerámiaművész, a vajdasági kerámiaművészek középgenerációjának egyik legtehetségesebb alakja. Ózsvár Péter kerámiaszobrai a mesterség és művészi ihlet jelenvalóságát a természetből veszik. Bácskában sokatmondóan csak Ózsvár Agyag Péternek hívják, akit a pusztában kisarjadó fűcsomó, a fészekből kipottyant madártojás inspirál szürreális alakká változó szárnyas lények megteremtésére, hogy a létezés drámáját és örömét közvetítse; valamint **Vagyóczky Károly** tervezőgrafikus. Vagyóczky Károly sokoldalú tervezőgrafikai tevékenységének alapjait a nyomdászat családi hagyományából hozta. A sokszorosított grafika művelése mellett az alkalmazott grafika területén végzett bélyeg- és bankjegypervezés révén ismerte meg egy ország a munkáit, ugyanis a forgalomban lévő bankjegyeket ő tervezte.

Az MMA Irodalmi Tagozatának Illyés Gyula-díjában részesült

György Attila József Attila-díjas erdélyi író, újságíró, szerkesztő. Sokrétű, kiterjedt életművével, újságírói, könyvszerkesztői munkásságával jelentős mértékben hozzájárult az elmúlt évtizedek székelyföldi irodalmának sokszínűségéhez. Az idén ötven éves alkotó a gyimesi csángók leszármazottja. Prózaművészete bőven merít természeti és szellemi anyaföldjének mitikus világából, de megragadják írói fantáziáját a letűnt korok és kultúrák is. Színes és kifejező nyelven ír, kisprózái, regényei fordulatosak és humorral teltek. Kielezett, kritikus társadalmi, politikai helyzetekben bátran vállalja a polémiát, a kiállást az általa tisztelt értékek, legfőként a magyarság ügye mellett. Több más folyóirat után huszonnégy éve a jeles csíkszeredai irodalmi és közéleti folyóirat, a Székelyföld szerkesztője; valamint **Oláh András** Ratkó József-díjas költő, író, tanár. Munkásságának eddigi négy évtizede során számos írása és tizenöt önálló könyve jelent meg. Verseket, novellákat, drámákat, recenziókat ír. Írásait a legtöbb hazai és határon túli magyar irodalmi folyóirat és antológia publikálja. Versei, prózái egyaránt a mindennapok világában gyökereznek, saját élményünké és felelősségünké válnak bennük korunk mindennapi kataklizmái is. Tanári és művelődésszervezői munkássága mellett a Partium c. irodalmi és művészeti folyóirat főszerkesztője.

Az MMA Képzőművészeti Tagozatának díjában részesült

Eszik Alajos grafikusművész több évtizedes, unikális rajzi virtuozitásáért, bravúros vonalvezetésű és emblematikus tömörségű grafikai munkásságáért, „lélek-illusztrációiért”, valamint példamutató oktatói tevékenységéért; továbbá **Rónai Péter** festő, költő, multimediális művész. Rónai Péter 1993-tól a Brünni Műszaki Főiskola Képzőművészeti Karának docense, 1998-tól a multimediális műterem professzora. 1990–93 között a Nová vážnost (Új Komolyság) nevű képzőművészeti társulás, 1990-től a Szlovák Képzőművészeti Unió tagja. Sokoldalú individuális, mitologikus képzőművészeti tevékenységéért, és oktatói tevékenysége nagyrabecsüléseként.

Az MMA Művészetelméleti Tagozatának Cs. Szabó László-díjában részesült

András Sándor József Attila-díjas költő, író, germanista, irodalomtörténész, irodalomkritikus. 56-os emigránsként Angliában kötött életre szóló barátságot

idősebb mesterével, Cs. Szabó Lászlóval, és vált nyugati magyar irodalmi diaszpóra meghatározó alakjává. Amerikába költözése után, a washingtoni Howard Egyetem professzora, 1981–1996 között kiadta és szerkesztette az Arkánium című folyóiratot. Esszéit, tanulmányait inkább angol és német, verseit, prózáját és kritikáit inkább magyarul írja. Írásait a nyugati magyar irodalmi orgánumok: az Új Látóhatár, az Irodalmi Újság és a Magyar Műhely; és a hazai folyóiratok: a Kortárs, Alföld, Jelenkor, Élet és Irodalom, Literatura, Kalligram, Korunk egyaránt közölték; valamint **Schubert Gusztáv** Balázs Béla-díjas magyar filmkritikus. Schubert Gusztáv négy évtizede publikál a szaksajtóban, emellett rendkívül jelentős szerkesztői tevékenysége is. 1986 óta a Filmvilág rovatvezetője, 1998 óta főszerkesztő-helyettese, 2010 óta főszerkesztője. Múlhatatlan érdeme, hogy a mai napig nyomtatott formában is megjelenik a Filmvilág, egyetlenként a filmművészettel foglalkozó szaksajtóban.

Az MMA Népművészeti Tagozatának Erdélyi Zsuzsanna-díjában részesült

Székely Orsolya filmrendező, forgatókönyvíró és producer, Balázs Béla-díjas alkotó. Számtalan témában úttörő dokumentarista, aki mind szemléletében, mind módszereiben mindenkor friss és a mai napig kimagaslóan aktív. Nemzeti művelődésünk és az azt éltető adatközlők hiteles és ihletett, személyes hangvételű és elkötelezett krónikása. Érték- és életszemlélete, minőségigénye és munkabírása is bátran hasonlítható e díj névadójáéhoz. A magyar népművészet értékeit bemutató, népi kultúránkat dokumentáló számtalan alkotásáért, hosszú, sok évtizedes és áldozatos értékmentő és értékőrző munkájáért; valamint **dr. Barna Gábor** néprajzkutató, egyetemi tanár, kandidátus. Dr. Barna Gábor a hazai vallási-néprajzi kutatások iskolateremtő tanáregyénisége. A magyar nép lelkeségi életének, a népi szakralitásnak, a népi szakralitás egyéni és közösségi formáinak avatott kutatója. Szülőföldhöz, hazához és közösséghez mindenkor hű tudományos szakember, generációk közötti erős kapcsolatot építő tanárember. Míves és nagy fontosságú publikációk szerzője. E díj névadójának méltó követőjeként, a magyar népi kultúra szellemi és közösségi értékeinek kimagasló feltárójaként, megismertetőjeként és elemzőjeként részesül az Erdélyi Zsuzsanna-díjban.

Az MMA Színházművészeti Tagozatának díjában részesült

Dobos Imre a Nagyváradi Szigligeti Színház művésze, a Szigligeti Színház Életműdíjának birtokosa, a magyar és a világirodalom nagy drámai szerepeinek emlékezetes, példamutató művészi alázattal teljes megformálásáért; valamint **VENCZEL VERA** Jászai Mari-díjas színművész, érdemes és kiváló művész, a Halhatatlanok Társulatának tagja, a Vígszínház művésze. Venczel Vera 55 éve a magyar színház-és filmművészet kiemelkedő alkotója, ikonikus alakja. Törékeny nőisége, sugárzó lény, meghatározó színpadi és mozihősök megformálására predesztináltak. Ragyogó alakításai, segítőkészsége, embersége teszik személyét példaértékűvé a szakmai és a magánéletben egyaránt.

Forrás: